

УДК 378.4.096:17.024.4(73)

DOI <https://doi.org/10.24919/2308-4863/67-2-56>**Світлана ЦИМБАЛЮК,***orcid.org/0000-0002-5434-9182**аспірантка кафедри освітології та психолого-педагогічних наук**Київського університету імені Бориса Грінченка,**викладачка кафедри філології та перекладу**Київського національного університету технологій та дизайну**(Київ, Україна) s.tymbaliuk.asp@kubg.edu.ua*

ДОСЛІДЖЕННЯ ДІЯЛЬНОСТІ ЦЕНТРІВ АКАДЕМІЧНОГО УСПІХУ (ACADEMIC SUCCESS CENTERS) В УНІВЕРСИТЕТАХ США: БАЗОВІ ПОНЯТТЯ

У статті здійснено теоретичний аналіз понять «академічна успішність» (*academic success*), «студентська успішність» (*students success*), «академічний коучинг» (*academic coaching*), «менторство» (*mentoring*), «тьюторство» (*tutoring*), «додаткове навчання» (*supplemental instructions*), за допомогою яких розкривається сутність діяльності центрів академічного успіху в університетах США. Автором акцентовано увагу на способах взаємодії зі здобувачами освіти в центрах академічного успіху в університетах США з метою підвищення їхньої академічної успішності та адаптації до соціальних вимог кампусу. Розглянуто особливості освітніх технологій, які реалізуються в центрах академічного успіху університетах США. З'ясовано, що «академічна успішність» – поняття, що передбачає опанування навчальної програми, а «студентська успішність» – академічні досягнення, задоволення від навчання та набуття навичок та компетенцій для подальшого працевлаштування. Встановлено, що академічний коучинг (технологія, яка передбачає взаємодію учасників освітнього процесу, спрямована на виявлення та реалізацію потенціалу особистості, використання всіх ресурсів для досягнення успіху) та тьюторство (індивідуальне заняття викладача зі студентом, тобто врахування індивідуальних особливостей та освітніх потреб студента) є найбільш поширеними технологіями підтримки здобувачів освіти у центрах академічного успіху в університетах США. Обґрунтовано доречність застосування освітніх технологій для покращення рівня засвоєння знань здобувачів освіти вітчизняних закладів освіти. Виявлено, що деякі українські університети почали поступово запроваджувати програми менторства (Київський університет імені Бориса Грінченка, Український католицький університет, Національний університет «Кієво-Могилянська академія») Проаналізовано та порівняно використання тьюторства як додаткової технології для отримання знань в Україні та за кордоном. Проведене дослідження підтверджує ефективність застосування освітніх технологій у закладах вищої освіти та окреслює перспективи застосування зазначених технологій в практиці діяльності українських університетів.

Ключові слова: академічна успішність, академічний коучинг, вища освіта США, додаткове навчання, менторство, тьюторство, центри академічного успіху в університетах США.

Svitlana TSYMBALIUK,*orcid.org/0000-0002-5434-9182**PhD student at the Department of Educology and Psychological and Pedagogical Sciences**Borys Grinchenko Kyiv University,**Lecturer at the Department of Philology and Translation**Kyiv National University of Technologies and Design**(Kyiv, Ukraine) s.tymbaliuk.asp@kubg.edu.ua*

RESEARCH OF ACADEMIC SUCCESS CENTERS IN US UNIVERSITIES: BASIC CONCEPTS

The article highlights a theoretical analysis of the concepts “academic success”, “student success”, “academic coaching”, “mentoring”, “tutoring”, “supplemental instructions”, which reveal the essence of the activity of Academic Success Centers in US universities. The author focuses on methods of interaction with students in Academic Success Centers in order to increase their academic performance and adapt them to the social requirements of the campus. It is found that “academic success” is a concept that involves mastering the curriculum, and “student success” includes academic achievements, satisfaction from learning and the acquisition of skills and competencies for further employment. Academic coaching (technology that involves the interaction of participants in the educational process, aimed at identifying and realizing the potential of an individual, using all resources to achieve success) and tutoring (individual lesson where a teacher takes into account the individual characteristics and educational needs of the student) are the most common student support technologies in academic success centers at US universities. The author justifies the importance of educational technologies usage in order to improve the level of mastering students' knowledge in domestic educational

institutions. It was found that some Ukrainian universities began to gradually introduce mentoring programs (Kyiv Borys Grinchenko University, Ukrainian Catholic University, National University "Kyiv-Mohyla Academy") The use of tutoring as an additional technology for acquiring knowledge in Ukraine and abroad was analyzed and compared. The conducted research confirms the effectiveness of educational technologies usage in higher education institutions and outlines the prospects for the use of these technologies in the practice of Ukrainian universities.

Key words: *academic success, academic coaching, higher education in the USA, supplemental instruction, mentoring, tutoring, academic success center in US universities.*

Вступ. Питання академічної успішності здобувачів вищої освіти гостро постає для усіх закладів освіти, тому актуалізується потреба у підтримці студентства під час навчання. Центри академічного успіху (Academic success centres) в університетах США (далі – Центри) спрямовують свої зусилля на всебічну підтримку і допомогу студентам, особливо звертаючи увагу на першокурсників та здобувачів освіти, які мають певні академічні проблеми. Центри імплементують сучасні та дієві технології підтримки – академічний коучинг, менторство, тьюторство, додаткове навчання. Зазначені технології призначені для всебічної академічної підтримки студентів, сприяють особистісному зростанню, підвищують академічні здобутки та продуктивність праці.

Позитивні напрацювання Центрів академічного успіху в університетах США заслуговують на вивчення з метою використання в практиці діяльності українських університетів. Адже, не зважаючи на постійне реформування вищої освіти в Україні, яке спрямоване на її ефективність та результативність, сучасні вищезгадані технології підтримки академічного успіху здобувачів освіти не отримали широкої імплементації в українських університетах. Разом з тим їхня ефективність та доречність впровадження у вітчизняну практику активно обговорюється серед науковців та освітніх практиків, що посилює науковий інтерес до ґрунтовного вивчення освітніх технологій, які використовуються у роботі Центрів академічного успіху в університетах США.

Аналіз наукових публікацій. Проблемою визначення «академічної успішності» (academic success) займаються такі зарубіжні дослідники: Дж. Шу (J. H. Schuh), С. Р. Джонс (S. R. Jones), Ш. Р. Харпер (Sh. R. Harper) «Студентські служби» (Student Services: A Handbook for the Profession) (Schuh, Jones, Harper, 2010), М. Качія (M. Cachia), С. Лайнем (S. Lynam), Р. Сток (R. Stock) «Академічна успішність: справа лише в оцінках?» (Academic success: Is it just about the grades?) (Cachia, Lynam, Stock, 2018) та інші. Поняття «академічна успішність» зустрічається в обігу у вітчизняному педагогічному дискурсі та визначається рівнем засвоєння сукупності певних знань та навичок (Виноградов, 2016). Інше визначення

цього терміну передбачає закінчення навчання, отримання диплома та здобуття продуктивних життєвих навичок (Козьменко, 2018). Чітко визначеної дефініції цього поняття у вітчизняних педагогічних словниках немає.

У сучасній зарубіжній педагогічній літературі (М. Качія (M. Cachia), С. Лайнем (S. Lynam), Р. Сток (R. Stock) «Визначення та вимірювання академічного успіху» (Defining and Measuring Academic Success) функціонують поняття «академічна успішність» та «студентська успішність». Дослідники приділяють чималу увагу для формулювання цього поняття, а також вивчають критерії, які впливають на академічну успішність. Разом з тим, виникає питання, чи є правомірним використовувати ці поняття як тотожні? За науковими джерелами проаналізуємо існуючі підходи до формулювання дефініцій цих понять та розглянемо освітні технології, які забезпечують досягнення академічної успішності студентів та ефективно використовуються у Центрах академічного успіху в університетах США.

Мета статті. Здійснити теоретичний аналіз сутнісного змісту дефініцій базових понять дослідження діяльності центрів академічного успіху (Academic success centers) в університетах США – «академічна успішність», «тьюторство», «академічний коучинг», «менторство», «додаткове навчання» в англомовному та вітчизняному науковому дискурсі.

Результати дослідження. Академічна успішність є запорукою побудови блискучої кар'єри та реалізації в професійній сфері. Наявність якісної вищої освіти відкриває можливості кращого працевлаштування, кар'єрного росту та досягнення успіху в житті.

Проблема успішності здобувачів вищої освіти активно досліджується американськими ученими. Зокрема, Дж. Ку (G. Kuh), Дж. Кінзі (J. Kinzie), у своїй книзі «Збираємо головоломку успіху студента: дослідження, пропозиції та рекомендації» (Piecing Together the Student Success Puzzle: Research, Propositions, and Recommendations) зазначають, що успішність студента передбачає академічні досягнення, залучення до навчально-цільової діяльності, задоволення від навчання, набуття бажаних знань, вмінь і компетенцій та досягнення навчальних цілей (Kuh, 2007).

Учені Дж. М. Коста (J. M. Costa), С. Арау-джо (S. Araújo), М. Соліман (M. Soliman) and М. Ж. Суца (M. J. Sousa) у своїй статті «Методика оцінювання успішності студентів вищої освіти» (Assessment methods determining the higher education students' academic success) використовують поняття академічна успішність (academic success) та академічні досягнення (academic achievement) як тотожні, трактують їх як показник якості та ефективності процесу управління освітою і пов'язаної з ним діяльності. Такий підхід до формулювання дефініції передбачає отримання якісних знань завдяки ефективно організованому процесу навчання (Costa, 2022).

Дослідники з Великої Британія, представники Школи гуманітарних і соціальних наук (School of Human and social sciences, university of West London, Brentford, UK) М. Качія (M. Cachia), С. Лайнем (S. Lynam), Р. Сток (R. Stock) зазначають, що академічна успішність складається з успішного завершення навчального процесу, отримання предметних знань та розвитку навичок працевлаштування (Cachia, 2018). За цим визначенням поняття академічної успішності дещо звужується та сконцентровується на опануванні знань з дисциплін і подальшого їхнього застосування у професійній сфері.

В свою чергу Т. Т. Йорк (T. T. York) дослідник з університету штату Валдоста (Valdosta State University) та Ч. Гібсон (Ch. Gibson), С. Ранкін (S. Rankin) дослідники з університету штату Пенсильванія (The Pennsylvania State University) у своєму дослідженні про визначення та вимірювання академічного успіху зазначають, що академічна успішність складається з декількох компонентів: академічних досягнень; набутих знань, навичок та компетенцій. Дослідники пояснюють академічні досягнення як результат, який відображає якісну оцінку академічної роботи (оцінки курсу або середній бал) (York, 2015).

Також варто звернути увагу на формулювання дефініції поняття «студентська успішність», яку презентують у своєму звіті Дж. Ку (G. Kuh), Дж. Кінзі (J. Kinzie), Дж. Баклі (J. Buckley), Б. Брінджес (B. Bridges), Дж. Хаек (J. Hauck). Науковці розглядають це поняття з позицій: академічних досягнень, особистого розвитку, економічного стану країни та затребуваності на ринку праці. Успішність студента визначається як академічні досягнення, залучення до виховної цілеспрямованої діяльності, задоволення, набуття бажаних знань, навичок та компетенцій, наполегливості, досягнення освітніх результатів та продуктивності після закінчення навчального закладу (Kuh,

2005). Тобто, студентська успішність – результат впливу сукупності факторів, які стосуються навчальної та подальшої професійної діяльності.

На нашу думку, найповніше визначення студентського успіху надають дослідники Дж. Шу (J. H. Schuh), С. Р. Джонс (S. R. Jones), Ш. Р. Харпер (Sh. R. Harper). У посібнику «Студентські служби» (Student Services: A Handbook for the Profession) вчені підкреслюють, що студентська успішність визначається академічними досягненнями, залученням до виховної діяльності, рівнем задоволення від навчання та набуттям компетенцій та навичок XXI століття (Schuh, 2010). Це визначення охоплює аспекти, більшість з яких пов'язані з навчанням – опанування навчальної програми, отримання задоволення від навчання (психологічний фактор), здобуття компетенцій для професійної діяльності.

Проведений аналіз підходів до формулювання дефініції понять «академічна успішність» та «студентська успішність» дозволяє зробити висновок, що академічна успішність поняття вужче, та включає в себе лише успішне опанування навчального матеріалу. У свою чергу, студентська успішність – включає не тільки успішне опанування навчального матеріалу, а ще й отримання необхідних компетенцій та навичок для подальшого працевлаштування.

Академічна успішність – це наріжний камінь діяльності центрів академічного успіху в університетах США. У США докладають багато зусиль для того, щоб студенти отримували якісні знання та після закінчення навчання застосовували набуті компетентності у професійній діяльності. Центри академічного успіху в університетах США (далі – Центри) як інституційний підрозділ закладів вищої освіти спрямовують свою діяльність на підвищення академічної успішності студентів, поглиблення знань, отримання бажаних компетенцій. Такі Центри є як в приватних закладах вищої освіти, включаючи найпрестижніші університети, які входять до Ліги Плюща, так і в державних. Ці Центри активно використовують різноманітні технології підтримки студентів, зокрема: академічний коучинг, тьюторство, менторство та додаткові інструкції.

Академічний коучинг є найпоширенішою технологією підтримки студентів. Проаналізувавши послуги різних Центрів, можна стверджувати, що майже кожен центр пропонує академічний коучинг, зокрема Гарвардський університет (Harvard University), Стенфордський університет (Stanford University), Дартмутський коледж (Dartmouth College) та інші.

Академічний коучинг – це один з численних різновидів коучингу. Його застосування в освітній практиці є доречним та актуальним, адже за твердженням одного із засновників коучингу Дж. Уітмора (J. Whitmore) коучинг – це розкриття потенціалу людини з метою максимального підвищення її ефективності. Коучинг не вчить, а допомагає навчатися (Whitmore, 2009).

Академічний коучинг сприяє визначенню та реалізації особистих рішень складних проблем. Мета академічного коучингу – допомога здобувачу освіти розкрити свій потенціал і досягти оптимальної продуктивності (Pechas & Slancheva Durst, 2021).

За визначенням М.Братко, академічний коучинг застосовується у післяшкільній та неформальній освіті, зокрема вищій школі, освіті дорослих, системі професійної підготовки та перепідготовки, корпоративному навчанні як технологія вивчення академічних результатів здобувачів освіти (Братко, 2022).

Отже, академічний коучинг – технологія, яка передбачає взаємодію учасників освітнього процесу, спрямована на виявлення та реалізацію потенціалу особистості, використання всіх ресурсів для досягнення успіху.

Практика застосування академічного коучингу в Україні ще не набула широкого застосування, але досить активно досліджується О. Антонюк «Використання освітнього коучингу для зменшення навчального стресу та посилення академічної мотивації студентів під час війни: теоретичний аспект» (Антонюк, 2022), М. Братко «Академічний коучинг: зміст поняття та сутність діяльності» (Братко, 2022), Ю. Ломага, М. Нагірна «Переваги та недоліки коучингу в Україні за умови євроінтеграції» (Ломага, Нагірна, 2022). М. Братко зазначає, що застосування академічного коучингу допомагає здобувачу вищої освіти досягти своїх цілей, збільшити продуктивність, покращити освітні результати (Братко, 2022).

Ми вважаємо, що використання академічного коучингу в закладах вищої освіти було б доцільним і ефективним. Академічний коучинг допомагає студентам знайти внутрішні сили, натхнення та мотивацію, а також розвивати внутрішній потенціал. Це, безумовно, позитивно відбивається на академічній успішності.

Ось кілька конкретних прикладів того, як академічний коучинг може допомогти студентам:

- Академічні коучі можуть допомогти студентам встановити цілі та розробити план дій для досягнення цих цілей.

- Академічні коучі можуть допомогти студентам розвинути навички тайм-менеджменту та планування.

- Академічні коучі можуть допомогти студентам подолати труднощі, з якими вони стикаються в навчанні.

- Академічні коучі можуть надати підтримку та мотивацію студентам.

- Академічний коучинг може бути цінним ресурсом для студентів у закладах вищої освіти. Він може допомогти студентам досягти їхніх академічних цілей і досягти успіху в навчанні.

Менторство – ще одна досить поширена технологія підтримки у Центрах, що передбачає взаємодію між більш досвідченішою людиною з менш досвідченішою, з метою передачі знань, умінь і навичок з певної сфери діяльності (Киричок, 2016). У Центрах, зазвичай, практикують менторство однолітків (peer mentoring) – вид менторства спрямований на підтримку академічного, професійного та соціального зростання студентів першого та другого курсів (Crisp, Lundsford, Wuetherick, 2017). Це програма, в рамках якої більш досвідчені студенти (ментори) надають підтримку та керівництво менш досвідченим студентам (підопічним). Ментори можуть допомогти підопічним у різних сферах, таких як академічні досягнення, кар'єра, особистий розвиток та соціальна адаптація. Менторами, зазвичай, є старшокурсники, які успішно опановують навчальну програму різних спеціальностей. Ментори та їхні підопічні зустрічаються щотижня, щоб обговорити різноманітні теми, такі як: пошук ресурсів для навчання у кампусі, управління часом, обмін особистим досвідом та подолання труднощів, формування позитивних звичок, встановлення цілей, залучення до життя кампусу тощо. Ментори-однолітки допомагають студентам орієнтуватися в академічному середовищі та відзначати нові успіхи (Peer Mentor Program at South Georgian, 2022).

Перевагою менторства однолітків є те, що старшокурсники діляться своїм досвідом з певних академічних питань, мотивують та підтримують першокурсників та побудувати індивідуальну стратегію навчання (Crisp, Lundsford, Wuetherick, 2017). Менторство однолітків є корисним для обох сторін. Ментори можуть відчувати задоволення від того, що допомагають іншим, і можуть розвинути свої навички лідерства та спілкування. Підопічні можуть отримати підтримку та наставництво, необхідні їм для успіху в навчанні та поза ним.

Менторство однолітків в українських закладах вищої освіти майже не використовується. Прикладом менторства може слугувати Програма мен-

торства для студентів в Українському католицькому університеті (м.Львів). Це річна програма співпраці між менторами-випускниками та студентами, спрямована академічний, професійний та особистісний розвиток підопічних (Програма менторства для студентів, 2023). З 2018 року у Національному університеті «Києво-Могилянська академія» почав роботу пілотний проєкт програми менторства (Могилянка розпочинає пілотний проєкт наставництва для студентів, 2018). В Київському університеті імені Бориса Грінченка реалізується Міжнародна програма лідерства служіння (International Servant Leadership Program), в якій одним з етапів є курс менторства (Міжнародна програма лідерства служіння, 2021).

Менторство однолітків – це цінний ресурс для студентів закладів вищої освіти України. Ця технологія може допомогти студентам досягти академічних успіхів, розвивати свої навички та зростати як особистість. На нашу думку, така практика мала б успіх серед студентів, тому, що на ранніх етапах навчання першокурсники потребують поради і підтримки, особливо в академічних питаннях. Консультації менторів-однолітків були б доречними та ефективними. Ці програми можуть бути організовані університетами, студентськими організаціями або іншими організаціями. Менторство однолітків може бути як формальним, так і неформальним. Формальні програми менторства мають чітко визначені цілі та процедури, тоді як неформальні програми менторства більш гнучкі.

Тьюторство – також одна з провідних технологій підтримки в Центрах. Зважаючи на те, що тьюторство має довгу історію існування, сьогодні ця технологія являється невід’ємною частиною програм академічної підтримки закладів вищої освіти (Rheinheimer, 2010).

Топінг К. (Topping K.) визначив тьюторство однолітків (peer tutoring) як процес навчання студентів один від одного та один з одним у структурований спосіб під наглядом професійного дослідника або практика (Topping, 2013).

На відміну від академічного коучингу, тьюторство більш широко досліджений в українському науковому дискурсі.

Л. Цветкова відзначає, що тьюторство – це метод індивідуальної турботи про підопічного, що базується на взаєминах «майстер-учень», та завдяки інтегрованому підходу до розвитку людини має на меті повну реалізацію її потенціалу (Цветкова, 2018).

А. Бойко подає поняття «тьюторство» як форму індивідуальної роботи студентів і викладача, що спрямована на розвиток мотивації й інтересу до

професії, активізації самостійного формування особистості майбутнього фахівця (Бойко, 2010).

Варто зауважити, що основний акцент тьюторства – це індивідуальне заняття викладача та студента, тобто врахування індивідуальних особливостей та освітніх потреб студента. Т. Швець визначає тьюторство як процес підтримки розвитку особистості з метою розкриття її потенціалу; це особливим способом організована педагогічна діяльність, яка охоплює не лише навчальну, а й виховну сфери та спрямована на саморозвиток і самореалізацію особистості, може бути реалізована через індивідуальну співпрацю один-на-один та в малих групах; передбачає суб’єкт-суб’єктні взаємовідносини; здійснюється на засадах персоналізації: учень/студент – автор свого освітнього та життєвого шляху, активний учасник планування власної діяльності, який реалізує свій персональний шлях за допомогою тьютора-наставника (Швець, 2022).

В Україні тьюторство (частіше вживається репетиторство) імплементовано у приватне тьюторство частіше зі школярами, але дещо в іншому вигляді, ніж за кордоном. Індивідуальні заняття найчастіше передбачають виконання домашнього завдання чи повторення або узагальнення вивченого матеріалу уроку. Така практика поширена як з конкретними викладачами, які проводять додаткові заняття зі свого предмету, так само і відкриваються навчальні центри, які надають послуги тьюторів. В протизагаду такій роботі, закордоном заняття з тьютором передбачають отримання додаткових знань з предмету. На нашу думку, використання такої технології підтримки як тьюторство (за зразком моделі США) у закладах вищої освіти було б доцільним та сприяло б кращим академічним досягненням здобувачів освіти, запобіганню відрахування з навчального закладу через академічну неуспішність, підняття академічних рейтингів закладу освіти.

Особливо слід виділити технологію додаткове навчання (Supplemental Instruction (SI) – це міжнародно визнана програма академічної допомоги, розроблена, щоб допомогти студентам орієнтуватися в складних курсах шляхом додаткового ознайомлення з матеріалами курсу та практики в груповій обстановці. Додаткове навчання передбачає регулярні заплановані щотижневі оглядові сесії під керівництвом фасилітатора – студента, який успішно пройшов курс (What is Supplemental Instruction, 2023). Метою додаткового навчання є зниження показників, за якими студенти отримують оцінки D і F або відмовляються від курсу (Бурмейстер, 2013).

Додаткове навчання (SI) – це безкоштовна навчальна підтримка, яка надається студентам у вищих навчальних закладах. SI-сесії ведуться асистентами викладачів, які є досвідченими студентами, які добре знають матеріал курсу. SI-сесії зазвичай проводяться в невеликих групах, що дозволяє асистентам викладачів надавати індивідуальну увагу кожному студенту.

Метою додаткового навчання є допомога студентам зрозуміти матеріал курсу, поліпшити свої академічні навички та досягти успіху в навчанні. SI-сесії можуть бути корисними для студентів усіх рівнів академічної підготовки.

Переваги додаткового навчання:

- індивідуальна увага до студента, в якого є труднощі з розумінням навчального матеріалу;
- опанування ефективних методів навчання задля досягнення кращих результатів;
- поліпшення академічних навичок та підвищення впевненості в своїх силах.

Завдяки інструктажу «рівний-рівному» студенти мають можливість активно обговорювати та застосовувати своє розуміння матеріалу курсу та формувати власні знання (Hurley, 2008).

Керівник додаткового навчання залучає студентів до активної розмови про зміст курсу, щоб дізнатися про упередження студентів. Завдяки обговоренню та активній участі учні визнають різні неправильні уявлення у своєму мисленні, що призводить до когнітивного дисонансу. За сприяння ведучого додаткового навчання та обговорення зі своїми однолітками студенти зможуть вмістити нову інформацію у свої схеми та спільно побудувати нове розуміння шляхом повторного закріплення свого розуміння та формування логічних зв'язків (Zerger, 2008).

У США технологія додаткового навчання використовується досить давно і показала дієвий результат, вчені ретельно досліджують вплив додаткових інструкцій на академічну успішність та зниження показнику відрахування. Нещодавні дослідження О. Адебола (O. Adebola) підтвердили результативність використання додаткового навчання – покращення навчальних досягнень студентів порівняно з тими, хто не відвідував курси.

Студенти підвищили рівень знань з низького до середнього, студенти, які були не межі відрахування успішно завершували курс (Adebola, 2021).

Імплементація технології додаткового навчання в українські заклади вищої освіти стала б ґрунтовною академічною підтримкою для здобувачів освіти першого та другого року навчання. Так як, додаткового навчання передбачають опанування найскладніших дисциплін, то ця технологія сприяла б збереженню контингенту студентів закладу освіти. Формат проведення занять – дискусія, слугує розвитку логічного мислення, комунікативних навичок та навичок роботи в групі.

Висновки. Академічна успішність – важливий фактор блискучого вступу у професійну діяльність, адже це поняття передбачає успішне завершення навчання, отримання компетентностей для подальшого працевлаштування. Центри академічного успіху в університетах США спрямовують свою діяльність на підтримку здобувачів вищої освіти щодо досягнення академічного успіху завдяки ряду технологій навчання: академічний коучинг, менторство, тьюторство та додаткове навчання. Академічний коучинг спрямований на розкриття внутрішніх ресурсів, підвищення мотивації та задоволення освітніх потреб. Менторство забезпечує передачу досвіду з метою підтримки та допомоги в академічних питаннях. Тьюторство виступає основним ресурсом отримання нових знань та покращення навчальних досягнень з конкретної дисципліни. Додаткове навчання направлене на підвищення рівня знань з найскладніших дисциплін шляхом дискусії та умовиводів. Ця технологія зарекомендувала себе як одна з найефективніших для підтримки студентів низького та середнього рівня академічних здобутків. Отже, центри академічного успіху в університетах США скеровують сучасні та ефективні технології навчання для навчальної підтримки студентів задля забезпечення академічної успішності здобувачів освіти. Використання вищезгаданих технологій підтримки у вітчизняних закладах вищої освіти забезпечило б здобуття освіти на іншому рівні, тобто опанування фахових дисциплін стало б легшим та зрозумілішим для студентів.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Антонюк О. (2022). Використання освітнього коучингу для зменшення навчального стресу та посилення академічної мотивації студентів під час війни: теоретичний аспект. *Український Педагогічний журнал*, (3), 44–54. <https://doi.org/10.32405/2411-1317-2022-3-44-54>
2. Бойко А. (2010). Індивідуальні тьюторські завдання для самостійної роботи студентів II – V курсів (інтегрований курс теорії та історії педагогіки) / Бойко А.М – Київ-Полтава, 400 с.
3. Братко М. (2022). Академічний коучинг: зміст поняття та сутність діяльності. *Педагогічна освіта: теорія і практика. Психологія. Педагогіка*. № 37 (1), 6–13.
4. Виноградов О. (2016). Академічна успішність: комплексний підхід до побудови передбачуваних моделей. *Наукові записки НаУКМА*. Том 188. *Педагогічні, психологічні науки та соціальна робота*, 46–49.

5. Козьменко О. (2018). Аналіз впливу різноманітних чинників на успіх студентів в університеті. *Науковий часопис Національного педагогічного університету М.П. Драгоманова*. Випуск 63, 82–85.
6. Ломога Ю., Нагірна М. (2022). Переваги та недоліки коучингу в Україні за умови євроінтеграції. *Менеджмент та підприємництво в Україні: етапи становлення та проблеми розвитку*. № 2 (8), 183–191.
7. Могілянка розпочинає пілотний проєкт наставництва для студентів. Режим доступу: <https://www.ukma.edu.ua/index.php/news/3612-mohylianka-rozprochynaie-proekt-nastavnytstva-dlia-studentiv>
8. Міжнародна програма лідерства служіння (International Servant Leadership Programm). Режим доступу: <https://co-serve.org/programs.html>
9. Програма менторства для студентів. Режим доступу: <https://law.ucu.edu.ua/alumni/programa-mentorsta-dlya-studentiv/>
10. Цветкова Л. Тьюторство як форма педагогічного супроводу руху учня за індивідуальною освітньою траєкторією. Освітня політика. Портал громадських експертів. 06.12.2018. URL: <http://education-ua.org/ua/articles/1289-tyutorstvo-uk-forma-pedagogichnogo-suprovodu-rukhu-uchnya-za-individualnoyu-osvitnoyu-traektorieyu>
11. Швець Т. (2022). Аналіз понять «ТЮТОР» і «ТЮТОРИНГ» у вітчизняному та зарубіжному освітньо-науковому просторі. *Академічні студії. Серія «Педагогіка»*. Вип. 2, 56–65.
12. Adebola O. (2021). Supplemental Instruction as a Tool for Students' Academic Performance in Higher Education. *Journal of Culture and Values in Education*, 4(2), 42–51. <https://doi.org/10.46303/jcve.2021.4>
13. Burmeister S. (2013). Supplemental instruction: An interview with Deanna Martin. *Journal of Developmental Education*, 20 (1), 22-26.
14. Cachia M., Lynam S., Stock R. (2018). Academic success: Is it just about the grades? *Higher Education Pedagogies*, 3:1, 434–439, DOI: 10.1080/23752696.2018.1462096
15. Costa, J.M., Araújo, S., Soliman, M., Sousa, M.J. (2022). Assessment Methods Determining the Higher Education Students' Academic Success. In: Primo, T.T., Gomes, A.S., Moreira, F., Collazos, C. (eds) *Advanced Virtual Environments and Education. WAVE 2021. Communications in Computer and Information Science*, vol. 1425. Springer, Cham. https://doi.org/10.1007/978-3-031-07018-1_7
16. Crisp M., Lundsford L., Wuetherick B. (2017). Mentoring in Higher Education. *The SAGE Handbook of Mentoring*. Chapter: 20. Publisher: SAGE Publishing. P. 316–334
17. Hurley, M., & Gilbert, M. (2008). Basic supplemental instruction model. In M.E. Stone & G. Jacobs (Eds.), *Supplemental instruction: Improving first-year student success in high-risk courses* (Monograph No. 7, 3rd ed., pp. 1–10) Columbia, SC: University of South Carolina, National Resource Center for The First-Year Experience and Students in Transition.
18. Kuh G. D., Kinzie J., Buckley J. A., Bridges B. K., Hayek J. C. (2007) *Piecing Together the Student Success Puzzle: Research, Propositions, and Recommendations* (pp. 7–10)
19. Kuh G. D., Kinzie J., Buckley J. A., Bridges B. K., Hayek J. C. (2006). *What Matters to Student Success: A Review of the Literature*. Retrieved from: https://nces.ed.gov/npec/pdf/kuh_team_report.pdf
20. Peer Mentor Program at South Georgian. Retrieved from: <https://academics.georgiasouthern.edu/success/peer-mentor-program/>
21. Pechac, S., & Slantcheva-Durst, S. (2021). Coaching Toward Completion: Academic Coaching Factors Influencing Community College Student Success. *Journal of College Student Retention: Research, Theory & Practice*, 23(3), 722–746.
22. Rheinheimer, David C.; Grace-Odeleye, Beverlyn; Francois, Germain E.; Kusorgbor, Cynthia. (2010). Tutoring: A Support Strategy for At-Risk Students. *Learning Assistance Review*, v15 n1 p. 23–34.
23. Schuh J. H., Jones S. R., Harper Sh. R. (2010) *Student Services: A Handbook for the Profession* (pp. 257–259).
24. What is Supplemental Instruction. (2023). Retrieved from: <https://ung.edu/supplemental-instruction/>
25. Topping, K.J., Dehkinet, R., Blanch, S., Corcelles, M., Duran, D., 2013. Paradoxical effects of feedback in international online reciprocal peer tutoring. *Comput. Educ.* 61, 225–231.
26. Thurston, Allen, Topping, Keith J. *Journal of Cognitive Education and Psychology*. Vol. 6. Issue 3, Jan 2007. DOI: 10.1891/194589507787382070
27. Whitmore, J. (2009). *Coaching for performance: GROWing human potential and purpose: The principles and practice of coaching and leadership* (4th ed.). London: Nicholas Brealey.
28. York T. T., Ch. Gibson, S. Rankin. (2015). Defining and Measuring Academic Success. *Practical assessment, research and evaluation*. Vol. 20. Article 5. <https://doi.org/10.7275/hz5x-tx03>
29. Zenger, S. (2008). Theoretical frameworks that inform the supplemental instruction model. In M.E. Stone & G. Jacobs (Eds.), *Supplemental instruction: Improving first-year student success in high-risk courses* (Monograph No. 7, 3rd ed., pp 21–28) Columbia, SC: University of South Carolina, National Resource Center for The First-Year Experience and Students in Transition.

REFERENCES

1. Antoniuk O. (2022). Vykorystannia osvitnoho kouchnhu dlia zmenshennia navchalnoho stresu ta posylennia akademichnoi motyvatsii studentiv pid chas viiny: teoretychnyi aspekt [Using educational coaching to reduce academic stress and enhance students' motivation during the war: A theoretical perspective]. *Ukrainskyi Pedahohichnyi zhurnal – Ukrainian Pedagogical Journal* (3), 44–54. [in Ukrainian].
2. Boiko A.M. (2010). Indyvidualni tiutorski zavdannia dlia samostiinoi roboty studentiv II – V kursiv (intehrovanyi kurs teorii ta istorii pedahohiky) [Individual tutoring tasks for independent work of students of II – V years (integrated course of theory and history of pedagogy)] / Boiko A.M – Kyiv–Poltava, 400 s. [in Ukrainian].
3. Bratko M. (2022). Akademichnyi kouchnh: zmist poniattia ta sutnist diialnosti [Academic coaching: concept and essence of activity]. *Pedahohichna osvita: teoriia i praktyka. Psykhohiia. Pedahohika – Pedagogical education: theory and practice. Psychology. Pedagogy* № 37 (1), 6–13. [in Ukrainian].

4. Vynohradov O. (2016). Akademichna uspishnist: kompleksnyi pidkhid do pobudovy peredbachuvanykh modelei [Academic success: a comprehensive approach to building predictive models]. *Naukovi zapysky NaUKMA. Pedagogichni, psykholohichni nauky ta sotsialna robota – Scientific notes of NaUKMA. Volume 188. Pedagogical, psychological sciences and social work* 46–49. [in Ukrainian].
5. Kozmenko O. (2018). Analiz vplyvu riznomanitnykh chynnykiv na uspikh studentiv v universyteti [Analysis of the influence of various factors on students' success at university]. *Naukovi chasopys Natsionalnoho pedahohichnoho universytetu M.P. Drahomanova. – Scientific journal of the National Pedagogical University M.P. Drahomanova. Vypusk 63, 82-85.* [in Ukrainian].
6. Lomaha Yu., Nahirna M. (2022). Perevahy ta nedoliky kouchynhu v Ukraini za umovy yevrointehratsii [Advantages and disadvantages of coaching in Ukraine under the conditions of European integration]. *Menedzhment ta pidpriemnytstvo v Ukraini: etapy stanovlennia ta problemy rozvytku – Management and entrepreneurship in Ukraine: stages of formation and problems of development* №2 (8), 183–191. [in Ukrainian].
7. Mohylianka rozpochynaie pilotnyi proekt nastavnytstva dlia studentiv [National University of Kyiv Mohyla Academy is starting a pilot project of mentoring for students]. *Rezhym dostupu: <https://www.ukma.edu.ua/index.php/news/3612-mohylianka-rozpochynaie-proekt-nastavnytstva-dlia-studentiv>.* [in Ukrainian].
8. Mizhnarodna prohrama liderstva sluzhinnia [International Servant Leadership Programm]. *Rezhym dostupu: <https://co-serve.org/programs.html>.* [in Ukrainian].
9. Prohrama mentorstva dlia studentiv [Mentoring program for students]. *Rezhym dostupu: <https://law.ucu.edu.ua/alumni/programa-mentorsta-dlya-studentiv/>* [in Ukrainian].
10. Tsvietkova L. Tiutorstvo yak forma pedahohichnoho suprovodu rukhu uchnia za individualnoiu osvithoiu traektoriiu [Tutoring as a form of pedagogical support of a student's accompaniment in an individual educational trajectory]. *Osvitnia polityka. Portal hromadskykh ekspertiv – Educational policy. Portal of public experts. 06.12.2018. URL: <http://education-ua.org/ua/articles/1289-tyutorstvo-yak-forma-pedagogichnogo-suprovodu-rukhu-uchnya-za-individualnoyu-osvitnoyu-traektoriiu>.* [in Ukrainian].
11. Shvets T. (2022). Analiz poniat «TIUTOR» i «TIUTORINH» u vitchyznianomu ta zarubizhnomu osvitho-naukovomu prostori [Analysis of the concepts "TUTOR" and "TUTORING" in the domestic and foreign educational and scientific space]. *Akademichni studii. Seriya «Pedahohika». – Academic studies. "Pedagogy" series. Vol. 2, 56–65.* [in Ukrainian].
12. Adebola, O. (2021). Supplemental Instruction as a Tool for Students' Academic Performance in Higher Education. *Journal of Culture and Values in Education, 4(2), 42-51.* <https://doi.org/10.46303/jcve.2021.4>
13. Burmeister, S. (2013). Supplemental instruction: An interview with Deanna Martin. *Journal of Developmental Education, 20 (1), 22-26.*
14. Cachia M., Lynam S., Stock R. (2018). Academic success: Is it just about the grades? *Higher Education Pedagogies, 3:1, 434–439, DOI: 10.1080/23752696.2018.1462096*
15. Costa, J.M., Araújo, S., Soliman, M., Sousa, M.J. (2022). Assessment Methods Determining the Higher Education Students' Academic Success. In: Primo, T.T., Gomes, A.S., Moreira, F., Collazos, C. (eds) *Advanced Virtual Environments and Education. WAVE 2021. Communications in Computer and Information Science, vol 1425.* Springer, Cham. https://doi.org/10.1007/978-3-031-07018-1_7
16. Crisp M., Lundsford L., Wuetherick B. (2017). Mentoring in Higher Education. *The SAGE Handbook of Mentoring. Chapter: 20. Publisher: SAGE Publishing. P. 316–334*
17. Hurley, M., & Gilbert, M. (2008). Basic supplemental instruction model. In M.E. Stone & G. Jacobs (Eds.), *Supplemental instruction: Improving first-year student success in high-risk courses (Monograph No. 7, 3rd ed., pp. 1–10)* Columbia, SC: University of South Carolina, National Resource Center for The First-Year Experience and Students in Transition.
18. Kuh G. D., Kinzie J., Buckley J. A., Bridges B. K., Hayek J. C. (2007) *Piecing Together the Student Success Puzzle: Research, Propositions, and Recommendations (pp.7-10)*
19. Kuh G. D., Kinzie J., Buckley J. A., Bridges B. K., Hayek J. C. (2006). *What Matters to Student Success: A Review of the Literature.* Retrieved from: https://nces.ed.gov/npec/pdf/kuh_team_report.pdf
20. Peer Mentor Program at South Georgian. Retrieved from: <https://academics.georgiasouthern.edu/success/peer-mentor-program/>
21. Pechac, S., & Slantcheva-Durst, S. (2021). Coaching Toward Completion: Academic Coaching Factors Influencing Community College Student Success. *Journal of College Student Retention: Research, Theory & Practice, 23(3), 722–746.*
22. Rheinheimer, David C.; Grace-Odeleye, Beverlyn; Francois, Germain E.; Kusorgbor, Cynthia. (2010). *Tutoring: A Support Strategy for At-Risk Students. Learning Assistance Review, v15 n1 p. 23–34.*
23. Schuh J. H., Jones S. R., Harper Sh. R. (2010) *Student Services: A Handbook for the Profession. P. 257–259.*
24. What is Supplemental Instruction. (2023). Retrieved from: <https://ung.edu/supplemental-instruction/>
25. Topping, K.J., Dehkinet, R., Blanch, S., Corcelles, M., Duran, D., 2013. Paradoxical effects of feedback in international online reciprocal peer tutoring. *Comput. Educ. 61, 225–231.*
26. Thurston, Allen, Topping, Keith J. *Journal of Cognitive Education and Psychology. Vol 6 Issue 3, Jan 2007. DOI: 10.1891/194589507787382070*
27. Whitmore, J. (2009). *Coaching for performance: GROWing human potential and purpose: The principles and practice of coaching and leadership (4th ed.). London : Nicholas Brealey.*
28. York T. T., Ch. Gibson, S. Rankin. (2015). *Defining and Measuring Academic Success. Practical assessment, research and evaluation. Vol. 20. Article 5. <https://doi.org/10.7275/hz5x-tx03>*
29. Zerger, S. (2008). Theoretical frameworks that inform the supplemental instruction model. In M.E. Stone & G. Jacobs (Eds.), *Supplemental instruction: Improving first-year student success in high-risk courses (Monograph No. 7, 3rd ed., pp. 21–28)* Columbia, SC: University of South Carolina, National Resource Center for The First-Year Experience and Students in Transition.